15/11/2026

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Η’ Λουκά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Η’ Λουκά: Λκ. ι’ 25-37 (15-11-2026).

Αρχαίο κείμενο

Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; 26 ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; 27 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· 28 εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. 29 ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; 30 ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. 31 κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. 32 ὁμοίως δὲ καὶ Λευῖτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. 33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ’ αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, 34 καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ

οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· 35 καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. 36 τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; 37 ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ’ αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Νεοελληνική απόδοση

Και ιδού, κάποιος νομοδιδάσκαλος εσηκώθηκε και με τον σκοπόν να πειράξη τον Χριστόν και να αποδείξη εις αυτόν ότι δεν γνωρίζει τον νόμον του είπε· “διδάσκαλε, τι πρέπει να κάμω, δια να κληρονομήσω την αιωνίαν ζωήν;” 26 Ο Κυριος δε του είπε· “στον νόμον τι είναι γραμμένον; Πως αντιλαμβάνεσαι αυτό που διαβάζεις στον νόμον;” 27 Ο νομικός δε αποκριθείς είπε· “στον νόμον είναι γραμμένον, να αγαπάς Κυριον τον Θεόν σου με όλην σου την καρδίαν και με όλην σου την ψυχήν και με όλην σου την δύναμιν και με όλον σου τον νουν. (Ολος δε ο ευατός σου, ο νους, η καρδία, η θέλησις, η δραστηριότης σου, το πνεύμα και το σώμα, να πλημμυρίζουν από την αγάπην προς τον Θεόν). Να αγαπάς δε και τον πλησίον σου, όπως τον ευατόν σου”. 28 Είπε δε προς αυτόν ο Κυριος· “πολύ ορθά απήντησες· έτσι να κάνης και θα κληρονομήσης την αιώνιον ζωήν”. 29 Εντροπιασμένος ο νομικός διότι εφάνηκε εις τα μάτια των άλλων ότι δια ζήτημα πολύ γνωστόν ηρώτησεν τον Χριστόν, ηθέλησε να δικαιολογηθή και είπε προς τον Ιησούν· “και ποιός είναι ο πλησίον μου, που πρέπει να αγαπώ σαν τον ευατόν μου;” 30 Επήρε δε ο Ιησούς, εξ αφορμής αυτής της ερωτήσεως, πάλιν τον λόγον και είπε την παραβολήν· “Ενας άνθρωπος κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ εις την Ιεριχώ και έπεσε εις τα χέρια ληστών, οι οποίοι, αφού του επήραν τα χρήματα, τον εγύμνωσαν, τον επλήγωσαν και έφυγαν, αφήσαντες αυτόν μισοπεθαμένον. 31 Κατά σύμπτωσιν ένας ιερεύς κατέβαινε στον δρόμον εκείνον και, μολονότι είδε τον τραυματίαν, τον επροσπέρασε, χωρίς να του δώση καμμίαν βοήθειαν. 32 Το ίδιο και κάποιος Λευίτης, όταν έφθασε στο μέρος εκείνο, επλησίασε τον πληγωμένον, τον είδε, αλλά τον επροσπέρασε ασυγκίνητος. 33 Ενας όμως Σαμαρείτης, ο όποιος περνούσε από τον δρόμον εκείνον, ήλθε στο μέρος, όπου κατέκειτο μισοπεθαμένος ο τραυματίας, τον είδε και τον εσπλαγχνίσθηκε. 34 Επλησίασε κοντά του, έδεσε με προσοχήν πολλήν τα τραύματά του, αφού προηγουμένως τα έπλυνε και τα άλειψε μα λάδι και κρασί, τον ανέβασεν στο ζώον του, τον επήγε εις κάποιο πανδοχείον και τον επεριποιήθηκε ο ίδιος. 35 Την άλλην δε ημέρα εβγήκεν από το δωμάτιον του τραυματίου, όπου είχε διανυκτερεύσει, έβγαλε δύο δηνάρια, τα έδωσε στον ξενοδόχον και του είπε· Περιποιήσου τον, με όσην επιμέλειαν ημπορείς. Και ο,τι εξοδέψεις παραπάνω, εγώ, όταν επιστρέψω από την πατρίδα μου, θα σου το πληρώσω σαν προσωπικόν μου χρέος. 36 Λοιπόν, ηρώτησε τότε ο Κυριος τον

νομοδιδάσκαλον, ποιός από τους τρεις αυτούς νομίζεις, ότι εφάνηκε πραγματικός πλησίον και αδελφός δια τον άνθρωπον αυτόν, που είχε πέσει στα χέρια των ληστών;” 37 Εκείνος δε είπε· “αυτός που έκαμε πράξιν ευσπλαγχνίας και αγάπης προς εκείνον”. Είπε λοιπόν εις αυτόν ο Ιησούς· “πήγαινε και συ και πράττε όμοια με αυτόν. (Κανε το καλόν με αγάπην προς όλους, είτε Ιουδαίοι είναι είτε Σαμαρείται είτε φίλοι είτε εχθροί”).